

Lovforslaget i dets Helhed fattes under Forhandling.

Th. Nielsen: Nagtet det Vindringsforslag, som Mindretallet stillede ved 2den Behandling, blev forkastet, er det dog min Hensigt — og jeg antager ogsaa mine Meningsstellers Hensigt — at stemme for nærværende Lovforslag. Jeg skal derfor blot med nogle faa Ord begrunde, hvorfor jeg mener at finde det forsvarligt at stemme for det. Det Baneanlæg, her foreligger, hører ellers ikke til dem, jeg særdeles sværmer for, thi jeg kan med min bedste Villie ikke se, at der er nogen stærk Lokalinteresse, som gjør sig gjældende for Anlægget, og hvad angaar, at det kan blive en god Rytbane, vil jeg sige, at det kunde man være kommen til ad en meget nemmere Vej, ved blot at lade Banen gaa til Kungärd. Det behøvede Staten ikke at offre Millioner paa, idet der tidligere har været private Koncessionsjøgende, der vilde forestaa det Anlæg og Driften deraf, og det er der vel sagten ogsaa endnu, saa denne Grund er altsaa ikke tilstede, til at Staten skulde tage denne Sag i sin Haand. Man kan jo heller ikke negte, at det er en temmelig stor Flothed, der vises her ved Bygningen af denne Bane, naar man ser hen til, hvorledes Lovgivningsmagten og Regjeringen i det Hele taget stille sig til de jernbanefattige Egne. Det kunde unegtelig gjøre vidunderlig Virkning, om man gav 5—6 Millioner til Baneanlæg i Egne, hvor der virkelig var Trang dertil. Nu veed jeg nok, at det ærede 3die Medlem for 9de Kredts (Sjuel-Ryssensteen) paastaar, at der egentlig ikke er synderlig Trang, ikke en Gang i Sjælland, til Jernbaner, og at der egentlig ikke er synderlig jernbanefattige Egne, men jeg tillader mig dog at henvise ham baade til Hanherrederne og Bendtskjel og tillige til de store Stræninger, der ligge mellem Midtbanen og den sydlige Tværbane. Jeg sagde før, at der kunde der gjøres vidunderlige Virkninger med de 5—6 Millioner, og det hvad enten Staten selv vil tage Anlægene i de jernbanefattige Egne i sin Haand ved at fordre betydelige Tilskud fra Kommunerne, eller den vil lade Kommunerne privat udføre dem og give Tilskud dertil. I saa Henseende behøver jeg blot at minde om det Baneanlæg, der er foreslaact mellem Vejle og Gtve;

der vilde man være særlic glad ved at faae blot et lille Tilskud, men ikke engang det har man Udset til at faae, og det Samme vil komme til at gjælde i andre Egne. Altsaa set fra disse Synspunkter ligger det egentlig i Sagens Natur, at jeg fra mit Standpunkt og med den Interesse, jeg nærer navnlig for de ufultiverede Egne, hvorhen jeg tror, Folkestrømmen vil komme til at vende sig, ikke kan være saa synderlic begejstret for det foreslaede Baneanlæg. Naar jeg ikke desto mindre agter at stemme for det, er det af Hensyn til, at jeg har set, at det andet Thing i meget høi Grad — i dette Thing er Stemningen ganske vist mindre varm for dette Anlæg — er meget varmt for Forslaget; man venter sig Meget af den gennemgaaende Trafik. Jeg tør ikke paastaa, at denne Bane ikke i Virkeligheden kan faae Betydning i saa Henseende, men jeg er lige saa lidt vis paa, at den hvitærede Minister har Ret, naar han mener, at den ikke alene kan bære og forrente sig selv, men endogsaa kan opveie den Mindreindtægt, der vil blive paa Helsingørsbanen; men det kan jo Tiden siden belære os om. — Saa er der Lovforslagets femte Paragraf, hvorom Mindretallet stillede det Forslag, at den skulde udgaa, hvilket ikke stete. Dette maa naturligvis gjøre Mindretallet i det Hele, antager jeg, noget betænkeligt ved at stemme for Lovforslaget. Naar vi, som sagt, ikke desmindre gjøre det, selv med denne § 5, er det, fordi man vil gjøre sit Bedste for, at det andet Thing kan faae Sagen til Behandling. Som jeg allerede udtalte udførlig sidste Gang, kan jeg ikke med min bedste Villie se, at der med de nuværende Statsindtægter er Trang til at optage Laan paa denne Tid. En anden Sag er det, hvis man vil formindste Statsindtægterne, men dertil er der jo ingen Udset; selv om der skulde ste en Formindstelse ved en Toldrevision, skulde man nok sørge for Kompensation paa anden Maade; men den Dag den Sorg, og vil man til de store Reformer, sørger man ogsaa nok for at staffe Penge tilveie. Hvorledes jeg end ser paa Sagen, kan jeg ikke se Andet, end at vi med de nuværende Statsindtægter, med den nuværende Status, og naar man holder sig til de bestaaende Love og kun tager saadanne extraordinære Udgifter, der blive bevilgede af begge Thing, have Raad til at udrede 4—5 Millioner aarlig til nye Baneanlæg, og da desforuden de andre sæd-